

Dosarul nr. 2ra-1183/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (judecător C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Victor Burduh
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de către „Zilant“ S.A.,
în cauza civilă la acțiunea înaintată de Pleșco Ghenadie împotriva lui
Cravenco Andrei cu privire la încasarea datoriei de bază și dobânzii de întârziere,
precum și compensarea cheltuielilor de judecată; și la acțiunea înaintată de
„Expertex“ S.R.L. împotriva „Zilant“ S.A. cu privire la încasarea datoriei de bază
și dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de „Zilant“ S.A. și menținută hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Râșcani, din 23 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 09 noiembrie 2015, Pleșco Ghenadie, administratorul „Expertex“ S.R.L.,
a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cravenco Andrei,
administratorul „Zilant“ S.A. (f.d. 2-3), cu privire la încasarea în beneficiul său,
din contul lui Cravenco Andrei, a sumei de 18 400 de lei cu titlu de datorie de
bază și a sumei de 1 442, 51 lei cu titlu de dobândă de întârziere, precum și
compensarea de către Cravenco Andrei a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Pleșco Ghenadie a indicat că la 08 iulie 2015,
„Expertex“ S.R.L. a transferat suma de 18 400 de lei la contul bancar al „Zilant“
S.A., în scopul cumpărării unei partide de stofă, solicitate telefonic în aceeași dată,
dar la 09 iulie 2015, „Zilant“ S.A. nu a eliberat stofa, iar până la data declanșării
acțiunii, nu a restituit prețul stofei.

A arătat că potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce între
„Expertex“ S.R.L. și „Zilant“ S.A. din 11 august 2015, pe care „Zilant“ S.A. a

refuzat să-l semneze, aceasta are o datorie față de „Expertex“ S.R.L. în sumă de 18 400 de lei.

A punctat că prin scrisoarea nr. 1 din 09 iulie 2015, recepționată de către „Zilant“ S.A. la 10 iulie 2015, aceasta a fost somată să elibereze marfa până la 10 iulie 2015, ora 18.00, sau să întoarcă suma de 18 400 de lei, dar somația a rămas fără efect.

La 20 noiembrie 2015, Pleșco Ghenadie a depus o cerere (f.d. 24), solicitând înlocuirea sa cu „Expertex“ S.R.L., în calitate de reclamant, cât și înlocuirea lui Cravenco Andrei cu „Zilant“ S.A., în calitate de pârât, precizând că sumele urmează a fi încasate anume din contul „Zilant“ S.A.

La 22 ianuarie 2016, „Expertex“ S.R.L. a depus o cerere (f.d. 25), solicitând atragerea sa în proces în calitate de intervenient principal și a „Zilant“ S.A. în calitate de copârât.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, (f.d. 30B), a fost atras în proces „Expertex“ S.R.L. în calitate de intervenient principal.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, (f.d. 30A), a fost atras în proces „Zilant“ S.A. în calitate de copârât.

În ședința de judecată din 01 noiembrie 2016, reprezentantul „Expertex“ S.R.L., Pleșco Ghenadie, a depus o cerere (f.d. 82; 102) prin care a extins pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere până la cuantumul de 6 463, 19 lei.

Prin hotărârea din 23 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea lui Pleșco Ghenadie și admisă parțial acțiunea „Expertex“ S.R.L. S-a încasat în beneficiul „Expertex“ S.R.L., din contul „Zilant“ S.A., suma de 18 400 de lei cu titlu de datorie de bază, suma de 6 463, 19 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 865, 28 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de plată a taxei de stat la depunerea acțiunii. În rest, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea „Expertex“ S.R.L.

La 02 februarie 2017, „Zilant“ S.A. a depus o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 23 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 112), solicitând casarea acesteia în partea admiterii pretențiilor „Expertex“ S.R.L.; și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea „Expertex“ S.R.L.

La 18 august 2017, „Zilant“ S.A. a depus cererea de apel motivată (f.d. 131-136).

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 148; 149-155), a fost respins apelul declarat de „Zilant“ S.A. și menținută hotărârea din 23 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 20 martie 2018, „Zilant“ S.A. a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 160-172), solicitând casarea integrală a acesteia și a hotărârii din 23 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în partea admiterii pretențiilor „Expertex“ S.R.L., și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea „Expertex“ S.R.L., sau trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, „Zilant“ S.A. a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume art. 666 alin. (1) în coroborare cu art. 679 alin. (1), 753 alin. (1), 756, 757, 774 și 775 Cod civil, or un contract de vânzare-cumpărare se consideră a fi încheiat doar în cazul în care părțile au ajuns la un acord de voință privind clauzele esențiale, inclusiv obiectul contractului (țesătură, măsuri, culori etc.), pe când în speță, nu există indicii referitoare la particularitățile obiectului pretinsului contract.

A indicat că instanța de apel nu a aplicat art. 602 alin. (1) și 617 alin. (5) Cod civil, deși „Zilant“ S.A. nu putea fi pusă în întârziere din cauza unor circumstanțe neimputabile acesteia, or „Zilant“ S.A. nu cunoștea ce fel de stofă anume intenționa să cumpere „Expertex“ S.R.L., care a refuzat să discute subiectul preinsei comenzi.

A afirmat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, și anume art. 1389 alin. (1) Cod civil, în condițiile în care s-a pretins existența unui temei contractual pentru admiterea pretențiilor „Expertex“ S.R.L.

A notat că instanța de apel a admis mai multe abateri de la prevederile art. 373 Cod de procedură civilă, ceea ce a dus la încălcarea dreptului „Zilant“ S.A. la un proces echitabil, manifestată prin abținerea de a oferi răspunsuri speciale și explicite la cele mai importante argumente formulate în cererea de apel, care se rezumă la tezele de aplicare eronată a legislației materiale, admisă și de către prima instanță.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă în redacția în vigoare la data relevantă speței, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La materialele dosarului nu există probe ce ar confirma recepționarea de către recurent a deciziei integrale a instanței de apel.

Astfel, este în termen recursul declarat la 20 martie 2018.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către „Zilant“ S.A. împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele

de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a

admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză și că acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de către „Zilant“ S.A.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către „Zilant“ S.A. se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ion Druță

judecătorii

Victor Burduh

Luiza Gafton